

tente myndigheder i den medlemsstat, hvor holdet opererer, over for de kompetente myndigheder i den anden berørte stat i overensstemmelse med de relevante instrumenter eller aftaler.

9. Et medlem af et fælles efterforskningshold kan i overensstemmelse med den nationale ret, som vedkommende er underlagt, og inden for sine beføjelser give holdet oplysninger, som er tilgængelige i den medlemsstat, hvorfra vedkommende er udlånt, med henblik på den strafferetlige efterforskning, som holdet foretager.

10. Oplysninger, som et medlem eller et medlem, der er udlånt til holdet, retmæssigt er kommet i besiddelse af i forbindelse med deltagelse i et fælles efterforskningshold, og som ikke på anden vis er tilgængelige for de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, må anvendes:

- a) til de formål, der lå til grund for oprettelsen af holdet
- b) med et forbehold af forudgående samtykke fra den medlemsstat, hvor oplysningerne blev stillet til rådighed, til at afsløre, efterforske og forfølge andre strafbare handlinger. Et sådant samtykke kan kun nægtes i de tilfælde, hvor en sådan anvendelse ville bringe en strafferetlig efterforskning i den pågældende medlemsstat i fare, eller hvor denne medlemsstat ville kunne afslå gensidig retshjælp.
- c) til at afværge en umiddelbar, alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, jf. dog litra b), forudsat at der efterfølgende indledes en strafferetlig efterforskning
- d) til andre formål, i den udstrækning dette er aftalt mellem de medlemsstater, der har oprettet holdet.

11. Denne rammeafgørelse berører ikke andre eksisterende bestemmelser eller ordninger om oprettelse af fælles efterforskningshold og om sådanne holds opgaver.

12. I den udstrækning der er hjemmel herfor i den nationale ret i de berørte medlemsstater eller i eventuelle juridiske instrumenter, der finder anvendelse mellem dem, kan det aftale, at andre end repræsentanter for de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der opretter det fælles efterforskningshold, kan deltage i holdets arbejde. Der kunne f.eks. være tale om embedsmænd fra organer, der er oprettet i medfør af traktaten. De rettigheder, der ved denne rammeafgørelse tilkendes medlemmer af holdet eller medlem-

mer, der er udlånt til holdet, gælder ikke for sådanne personer, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt.

Artikel 2

Strafferetligt ansvar

Under de i artikel 1 omhandlede opgaver sidestilles embedsmænd fra en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor opgaven udføres, med embedsmænd fra sidstnævnte medlemsstat for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

Artikel 3

Civilretligt ansvar

1. Når en medlemsstats embedsmænd udfører opgaver på en anden medlemsstats område efter artikel 1, er førstnævnte medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med den nationale ret i den medlemsstat, på hvis område de opererer.

2. Den medlemsstat, på hvis område den i stk. 1 nævnte skade forvoldes, erstatter skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne embedsmænd.

3. Den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skader på en anden medlemsstats område, skal godtgøre alle de beløb, som sidstnævnte medlemsstat har udbetalt i skadeserstatning til skadelidte eller disses retssuccessorer.

4. Bortset fra de i stk. 3 nævnte tilfælde giver den enkelte medlemsstat i det tilfælde, der er nævnt i stk. 1, afkald på at kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden medlemsstat, dog med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dens rammeafgørelse senest den 1. juli 2002.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund heraf og andre oplysninger aflægger Kommissionen senest